

ΤΟ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑ ΚΑΙ ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

« Ἐδῶ δὲν μεθοῦν μὲ οἰνόπνευμα—μοῦ
γράφει ἄλλος—ἀλλὰ μὲ κρασί ».

Ἴσως. Ἄν καὶ τὸ οὔζο, τὸ ροῦμι, τὸ ρακὶ
καὶ τὸ μὲ τίτλον κονιάκ σπέρτο εἶνε εὐθηνό-
τατα καὶ προσιτὰ εἰς μικροὺς καὶ εἰς μεγάλους,
ὅμως βέβαιον εἶναι ὅτι γίνεται ἀσυγκρίτως με-
γαλειτέρα κατανάλωσις κρασιοῦ ἀπὸ οἰνόπνευμα.

Τὸ ζήτημα δι' ἐμὲ δὲν εἶναι ταμιευτικόν, τὸ
ζήτημα εἶναι καθαρᾶς ὑγιεινῆς προφυλακτικῆς
τῆς φυλῆς. Καὶ εἶναι βέβαιον, ὅτι, ἂν τὸ οἰνό-
πνευμα καταλήγη εἰς τὰ γνωστὰ φρικτὰ ἀπο-

τελέσματα εἰς τὸν ὀλίγον καιρὸν, τὸ κρασί δίδει πολὺ μεγαλειτέραν προθεσίαν.

Διότι καὶ τὸ κρασί, τὸ ὁποῖον ἕως καὶ πρὸ ὀλίγου ἀκόμη ἐθεωρεῖτο πανάκεια καὶ ἀπὸ τὴν ἐπιστήμην ἀκόμη, τὸ κρασί, χάρις εἰς τοὺς ἐπιστήμονας, οἱ ὁποῖοι εἶναι μέλη τῆς μεγάλης Διεθνούς Μασσονικῆς Στοᾶς τῆς Ἐγκρατείας τῶν Καλῶν Σταυροφόρων καὶ οἱ ὁποῖοι πρῶτοι ἐμελέτησαν τὸ ζήτημα, ἀποδεικνύεται ἐπιβλαβέστατον εἰς τὴν ὑγίαν τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ Στοὰ αὐτὴ τῶν Καλῶν Σταυροφόρων θὰ εἶναι ἴσως ἄγνωστος εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου ὁ μασσοπισμὸς θεωρεῖται ἀπὸ τοὺς πολλοὺς μία μεγάλη οὐτοπία.

Ἡ Διεθνὴς ἐν τούτοις Στοὰ τῆς Ἐγκρατείας ἔχει κάποιαν διαφορὰν ἀπὸ τὰς γενικὰς ἀρχὰς τοῦ μασσοπισμοῦ, διότι τὰ μέλη τῆς σκοποῦν ἀποκλειστικῶς τὴν καταπολέμησιν τῆς μέθης, εἴτε ἀπὸ οἰνόπνευμα, εἴτε ἀπὸ κρασί καὶ μύραν καὶ ὅ,τι ἄλλο.

Εἶναι ἡ μεγαλειτέρα Στοὰ τοῦ κόσμου, περιλαμβάνουσα ἑπτακοσίας χιλιάδας μέλη, ἐκ τῶν ὁποίων 350,000 εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ὅπου καὶ ἰδρῦθη, 300,000 εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ 50,000 εἰς τὴν Ἀφρικὴν, Αὐστραλίαν καὶ Ἀσίαν. Ἐννοεῖται ὅτι τὸ ἐν τρίτον τῶν μελῶν εἶναι γυναῖκες. Κατέχουν μάλιστα τὰς ἐπιφανεστέρας θέσεις εἰς τὰς μεγαλιτέρας στοὰς καὶ χρησιμεύουν ὡς οἱ καλλίτεροι κήρυκες πρὸς καταπολέμησιν τῆς οἰνοποσίας.

Ὅταν πρὸ δέκα ἐξ ἑτῶν ἐπῆγα εἰς τὴν Ἀμερικὴν διὰ τὸ Διεθνὲς γυναικεῖον Συνέδριον τοῦ Σικάγου, κατὰ τὸ ὁποῖον ἐφιλοξενήθημεν ὅλαι αἱ ξέναι κυραὶ εἰς τὸ ἀριστοκρατικώτερον ξενοδοχεῖον τῆς πόλεως, ἐξεπλάγην βλέψουσα ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς τρώγοντας νὰ πίνουν γάλα ἀντὶ κρασιοῦ.

Ἐμαθα τότε διὰ πρώτην φοράν, ὅτι τὰ ξενοδοχεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα δίδεται κρασί καὶ ἐν γένει ποτὰ δὲν συγχάζονται ἀπὸ καλὸν κόσμον, καὶ ὅτι ἄνθρωποι σεβόμενοι τὸν ἑσπέρων τῶν δὲν πίνουν πλέον.

Τὴν ἄλλην ἡμέραν ἀμέσως ἡ κ. Frances Villards, Πρόεδρος τῆς «Ἐθνικῆς Χριστιανικῆς γυναικείας Ἐνώσεως τῆς Ἐγκρατείας», ᾠδήγησε μερικὰς ἀπὸ ἡμᾶς τὰς ξένας εἰς τὸ Temple. Ὅταν ἤκουσα τὸν τίτλον, ἐνόμισα ὅτι ἐπρόκειτο δι' ἐπίσκεψιν ναοῦ. Ἀλλὰ τί καλλίτερος καὶ ὡραιότερος χριστιανικὸς ναὸς ἀπὸ τὸ ἀπέραντον ἐφεῖνο οἰκοδόμημα τῆς Salle Street, τὸ ὁποῖον μαρτυρεῖ τὴν δύναμιν, τὴν ἐπιμονὴν καὶ τὴν ἀφοσίωσιν τῆς γυναικὸς εἰς τὰ μεγάλα ἐξανθρωπιστικὰ ἔργα. Τὸ Temple αὐτό, τοῦ ὁποῖου τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν καταπλήσσοσαν

δραῖον θὰ σὰς εἰπῶ αὖριον, περιλαμβάνει εἰς τὸ προβλεπτικὸν κατὰ τῆς μέθης πρόγραμμα του καὶ τὴν ἰδρυσιν Οἰκοκυρικῶν, Ἐπαγγελματικῶν καὶ Κυριακῶν Σχολείων, τὰ ὁποῖα διὰ τῆς μορφώσεως καὶ ἐργατικότητος τῆς κόρης τοῦ λαοῦ μεταβάλλουν τὰ πτωχικὰ σπιτάκια εἰς τόσα μελίτσια τῶν ὁποίων τὸ μέλι, γενοικώτερον καὶ τοποικώτερον ἀπὸ τὸ κρασί, ἀντιστρατεύεται ἀποτελεσματικώτατα τὴν ταβέρναν καὶ συγκρατεῖ καὶ ἠθικοποιεῖ τὸν ἐργάτην διὰ τῆς οἰκογενείας, ποῦ ἤξεύρει νὰ τὸν περιποιῆται, νὰ τὸν βοηθῆ καὶ νὰ τὸν ἀγαπᾷ.

Αὐτὸ τὸ μέρος τοῦ προγράμματος τὸ ἔκαμα καὶ ἐγὼ ἐδῶ μὲ τὴν ἰδρυσιν πρὸ πολλῶν χρόνων καὶ Κυριακοῦ Σχολείου καὶ Οἰκοκυρικοῦ καὶ Ἐπαγγελματικοῦ.

Δὲν ἔκαμα ὁμοῦς κήρυγμα εἰς τὰς ταβέρνας οὔτε ἔσπασα τζάμια, ὡς ἔκαμαν δύο τρεῖς ἐξημμένα Ἀμερικανίδες. Ἠρχίσασμεν, βλέπετε, ἀπὸ τὴν ἀρχήν. Θὰ γείνη ἐν τούτοις καὶ ἐδῶ ὅτι ἔκαμαν ἐκεῖ αἱ μεγάλαι ἑταιρεῖαι. Θὰ ζητήσωμεν ἀπὸ τὰς ἰατροὺς μας κυρίας νὰ διδάσκουν εἰς τὰς φυλακάς, εἰς τὰ σχολεῖα τῶν ἀρρένων καὶ θηλέων, κατώτερα καὶ ἀνώτερα, εἰς τὰ μεγάλα ἐργοστάσια, τὰ ἀπασχολοῦντα ἑκατοντάδας ἐργάτας, τοὺς κινδύνους καὶ τὰ κατὰ τῆς οἰνοποσίας καὶ τῆς μέθης μὲ διαλέξεις ἐπιστημονικὰς.

Ἡ φορολογία τοῦ οἰνοπνεύματος ταμεινικὴ ἢ πατριωτικὴ, ἀδιάφορον, ὡς πολὺν δρθὰ εἶπε καὶ ὁ κ. Τ. Σταθόπουλος, ἐξυπηρετεῖ μεγάλως τὸν σκοπὸν μας, καὶ αὐτὸ φθάνει. Τὴν φορολογίαν αὐτὴν τὴν ἐπεζήτησαν ἀλλοῦ γυναῖκες μὲ σωστὴν σταυροφορίαν. Ἐδῶ ὁ κ. Ἐνταξίας τὴν ἐπιβάλλει, διὰ νὰ ἐνισχύσῃ, ὡς πιστεύω, τὴν ἐθνικὴν ἄμυναν. Τόσον τὸ καλλίτερον. Ἐχομεν καθῆκον νὰ κηρυχθῶμεν ὅλαι αἱ γυναῖκες ὑπὲρ αὐτῆς.

Νομίζω μάλιστα ὅτι, ἐὰν αἱ γυναῖκες τῶν Ἑλληνικῶν σωματείων, αἱ ἀντιπροσωπευόμεναι εἰς τὸν Ἐθνικὸν Σύνδεσμον, δὲν ἐφοβοῦντο τὰς ἐπιθέσεις καὶ τὸν πόλεμον, ποῦ δὲν φοβοῦμαι ἐγὼ καὶ ποῦ δὲν λείπουν ἀπὸ ὅλα τὰ καλὰ καὶ μεγάλα ἔργα, ὠφειλαν σήμερον νὰ ὑποβάλλουν μίαν ἀναφορὰν μὲ χιλιάδας γυναικείας ὑπογραφὰς εἰς τὴν Βουλὴν, ζητοῦσαι τὴν διατήρησιν τοῦ φόρου τῶν δύο δραχμῶν. Θὰ ἦτο αὐτὴ, πλὴν τῶν ἄλλων, μία καλὴ, μία θαυμασία ἐργασία τοῦ Συνδέσμου μας, κυραὶ συνάδελφοι, ὑπὸ τὴν ὁποίαν θὰ ἐτάσσοντο ὅλαι αἱ πολυπαθεῖς χιλιάδες γυναικὲς τῶν λαϊκῶν τάξεων, αἱ πληρώνουσαι φόρον αἵματος, ὄχι μόνον εἰς τὸ οἰνόπνευμα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ρετιναῖτο.